

Nr 38

Skatteutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973: 106 med förslag till ändring av bestämmelser om extra avdrag vid inkomsttaxeringen, m. m. jämte motion.

Propositionen

I propositionen 1973: 106 har Kungl. Maj:t (finansdepartementet) föreslagit riksdagen att anta vid propositionen fogade förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
2. förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
3. lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623).

Propositionen avser höjning av maximibeloppen för extra avdrag vid inkomsttaxeringen på grund av existensminimum. Det nuvarande maximibeloppet om 6 000 kr. föreslås höjt till 8 000 kr. och tillägget för barn från 1 500 kr. till 2 000 kr. Vidare föreslås att beloppsgränsen för arbetsgivares uppgiftsplikt i fråga om utgivna naturaförmåner av mindre värde höjs från 400 kr. till 600 kr. Förslaget har betydelse för skatteplikten av sådan förmån. De föreslagna bestämmelserna avses bli tilläpade fr. o. m. 1974 års taxering.

I propositionen föreslås också möjligheter att i vissa fall jämka skattetillägg som påförts vid försummad deklarationsskyldighet och att jämningsmöjligheten beträffande förseningsavgift skall avskaffas. Dessa bestämmelser föreslås träda i kraft omedelbart och gälla skattetillägg även vid 1972 års taxering.

Författningsförslagen

1 Förslag till

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)

Härigenom förordnas, att 50 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

50 §

2 m o m.¹ För fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret, utgöres såvitt angår hemortskommunen den beskattningsbara inkomsten av den taxerade inkomsten skad med kommunalt grundavdrag. Den beskattningsbara inkomsten skall angivas i helt hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till helt hundratal kronor, bortfaller.

Finnes skattskyldigs skatteförmåga under beskattningsåret hava varit väsentligen nedsatt till följd av långvarig sjukdom, olyckshändelse, ålderdom, underhåll av andra närstående än barn, för vilka den skattskyldige ägt tillgodonjuta allmänt barnbidrag, eller annan därmed jämförlig omständighet, må efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, skatterättens beprövande den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med kommunalt grundavdrag, med ytterligare ett efter omständigheterna avpassat belopp, dock högst 6 000 kronor. Har skattskyldig på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt åtnjutit avdrag för nedsatt skatteförmåga, skall avdrag, som avses i detta stycke, minskas med det belopp, varmed jämkning medgivits.

Om skattskyldigs inkomst, efter avdrag av därå belöpande skatt, på grund av nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet understigit vad han kan anses hava behövt till underhåll för sig själv och för make och oförsörjda barn (e x i s t e n s m i n i m u m) må den skattskyldige jämväl, efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, skatterättens beprövande erhålla avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med *belopp som ovan*

Om skattskyldigs inkomst, efter avdrag av därå belöpande skatt, på grund av nedsatt arbetsförmåga, långvarig oförvållad arbetslöshet, stor försörjningsbörda eller annan därmed jämförlig omständighet understigit vad han kan anses hava behövt till underhåll för sig själv och för make och oförsörjda barn (e x i s t e n s m i n i m u m) må den skattskyldige jämväl, efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, skatterättens beprövande erhålla avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med *högst 8 000 kronor*;

¹ Senaste lydelse 1971: 407.

Nuvarande lydelse

sägs; dock må avdraget beträffande skattskyldig med oförsörjda barn för varje sådant barn ökas med högst 1 500 kronor. Vad i andra stycket sista punkten här ovan sägs skall därvid äga motsvarande tillämpning.

Skattskyldig, vars inkomst till icke obetydlig del utgjorts av folkpension, skall — om särskilda omständigheter icke föranleda annat — anses ha haft nedsatt skatteförmåga enligt andra stycket. Riksskatteverket fastställer grunder för beräkning av avdrag för nedsatt skatteförmåga enligt detta stycke.

Vad härefter återstår avrundas nedåt till helt hundratal kronor och utgör för skattskyldig, som nu nämnts, beskattningsbar inkomst.

Föreslagen lydelse

dock må avdraget beträffande skattskyldig med oförsörjda barn för varje sådant barn ökas med högst 2 000 kronor. Vad i andra stycket sista punkten här ovan sägs skall därvid äga motsvarande tillämpning.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången vid 1974 års taxering. Äldre bestämmelser äger tillämpning vid eftertaxering för år 1973 eller tidigare år.

2 Förslag till**Förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt**

Häri genom förordnas, att 9 § 2 mom. förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

9 §

2 m o m.¹ För skattskyldig fysisk person, som varit här i riket bosatt under hela eller någon del av beskattningsåret, utgöres den beskattningsbara inkomsten av den taxerade inkomsten, minskad med det statliga grundavdrag, vartill den skattskyldige är berättigad. Den beskattningsbara inkomsten skall angivas i helt hundratal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till helt hundratal kronor, bortfaller.

Finnes skattskyldigs skatteförmåga hava varit väsentligen nedsatt av anledning, varom i 50 § 2 mom. andra, tredje eller fjärde stycket kommunalskattelagen förmåles, må efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild framställning där-

Finnes skattskyldigs skatteförmåga hava varit väsentligen nedsatt av anledning, varom i 50 § 2 mom. andra, tredje eller fjärde stycket kommunalskattelagen (1928: 370) förmåles, må efter taxeringsnämndens eller, om besvär anförts eller ock särskild

¹ Senaste lydelse 1971: 408.

Nuvarande lydelse

om gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, skatterättsens beprövande den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med statligt grundavdrag, med ytterligare ett efter omständigheterna avpassat belopp, dock högst med belopp som *stadgas* i 50 § 2 mom. andra och tredje *styckena* kommunalskattelagen. Har skattskyldig på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt åtnjutit avdrag för nedsett skatteförmåga, skall avdrag, som nu sagts, minskas med det belopp, varmed jämkning medgivits.

Föreslagen lydelse

framställning därom gjorts senast den 30 juni året näst efter taxeringsåret, skatterättsens beprövande den skattskyldiges taxerade inkomst minskas, förutom med statligt grundavdrag, med ytterligare ett efter omständigheterna avpassat belopp, dock högst med belopp som *enligt* 50 § 2 mom. andra *eller* tredje *stycket* kommunalskattelagen *gäller för motsvarande fall*. Har skattskyldig på grund av jämkning vid beräkning av sjömansskatt åtnjutit avdrag för nedsett skatteförmåga, skall avdrag, som nu sagts, minskas med det belopp, varmed jämkning medgivits.

Vad härefter återstår avrundas nedåt till helt hundratal kronor och utgör för skattskyldig, som nu nämnts, beskattningsbar inkomst.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och tillämpas första gången vid 1974 års taxering. Äldre bestämmelser äger tillämpning vid eftertaxering för år 1973 eller tidigare år.

3 Förslag till**Lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623)**

Härigenom förordnas, att 37 § 1 mom., 116 a och 116 d §§ taxeringsförordningen (1956: 623)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

37 §

Nuvarande lydelse

1 m o m.² Till ledning vid inkomsttaxering skola varje år utan anmaning uppgifter (*k o n t r o l l u p p g i f t e r*) för nästföregående kalenderår avlämnas på sätt framgår av följande uppställning:

Uppgiftsskyldig	Vem uppgiften skall avse	Vad uppgiften skall avse
1. a) Statlig och kommunal myndighet, b) aktiebolag, ekonomisk förening, fond, stiftelse och	Den som hos den uppgiftsskyldige innehaft anställning eller uppdrag eller utfört tillfälligt arbete eller	Avlöning, arvode, annan ersättning eller förmån, oavsett huruvida denna utgått kontant eller såsom natura-

¹ Förordningen omtryckt 1971: 399.

² Senaste lydelse 1972: 83. Ändring av momentet har föreslagits även i prop. 1973: 49.

Uppgiftsskyldig

annan juridisk person än dödsbo,

c) fysisk person och dödsbo, som bedrivit rörelse eller jordbruk, däri inbegripet skogsbruk, i fråga om förmåner, som utgått från sådan förvärvskälla, samt

d) fysisk person och dödsbo, som innehaft annan fastighet, i fråga om förmåner som utgått från sådan förvärvskälla.

Vem uppgiften skall avse

som av den uppgiftsskyldige åtnjutit pension, livränta eller periodiskt utgående ersättning, ävensom den som åtnjutit förmån från personalstiftelse eller annan stiftelse.

Vad uppgiften skall avse

förmån samt oavsett om densamma utgör ersättning för kostnader, som mottagaren haft att bestrida. Har mottagaren haft att erlagga vederlag för åtnjuten naturaförmån, skall uppgift om förmånen och vederlaget lämnas.

Undantag:

a) folkpension, när tilläggspension enligt lagen om allmän försäkring icke åtnjutes,

b) ersättning och förmån i anledning av tillfälligt arbete, om det som mottagaren sammanlagt åtnjutit haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året,

c) ersättning och förmån till någon i anledning av tillfälligt arbete å annan fastighet än jordbruksfastighet, om vad som sammanlagt utgivits har lägre värde än 300 kronor för hela året och det icke utgör avdragsgill omkostnad i förvärvskällan rörelse,

d) utbetalning till rörelseidkare av ersättning för tillfälligt arbete, om ersättningen utgör intäkt av rörelse för mottagaren,

e) i tjänst som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen utgiven förmån, som icke utgör skattepliktig intäkt för mottagaren,

f) förmåner i annat än penningar, om det som mottagaren i sådant hänseende sammanlagt från den uppgiftsskyldige åtnjutit, efter avdrag för vederlag, uppenbarligen haft ett värde icke överstigande 400 kronor för helt år räknat,

Uppgiftsskyldig

Vem uppgiften
skall avse

Vad uppgiften
skall avse

g) ersättning för resa i tjänsten, motsvarande gjorda utlägg som sammanlagt icke överstiga 500 kronor, och representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg, sammanlagt icke överstigande 500 kronor, samt därjämte traktamentsersättning vid vistelse i tjänsten utom tjänstgöringsorten, som sammanlagt icke överstiger 500 kronor eller icke avser mer än 24 dagar för år räknat, därest i kontrolluppgiften anmärkes, att traktamentsersättning utgått (se även 2 mom. fjärde stycket),

h) förmån från stiftelse, om vad som utgivits uppenbarligen icke utgör skattepliktig intäkt för mottagaren, samt

i) ersättning eller förmån, för vilken mottagaren erlagt sjömansskatt.

Föreslagen lydelse

1 mom. Till ledning vid inkomsttaxering skola varje år utan anmaning uppgifter (kontrolluppgifter) för nästföregående kalenderår avlämnas på sätt framgår av följande uppställning:

Uppgiftsskyldig

Vem uppgiften
skall avse

Vad uppgiften
skall avse

1. a) Statlig och kommunal myndighet,

b) aktiebolag, ekonomisk förening, fond, stiftelse och annan juridisk person än dödsbo,

c) fysisk person och dödsbo, som bedrivit rörelse eller jordbruk, däri inbegripet skogsbruk, i fråga om förmåner, som utgått från sådan förvärvskälla, samt

d) fysisk person och dödsbo, som innehaft annan fastighet, i fråga om förmåner som utgått från sådan förvärvskälla.

Den som hos den uppgiftsskyldige innehaft anställning eller uppdrag eller utfört tillfälligt arbete eller som av den uppgiftsskyldige åtnjutit pension, livränta eller periodiskt utgående ersättning, ävensom den som åtnjutit förmån från personalstiftelse eller annan stiftelse.

Avlöning, arvode, annan ersättning eller förmån, oavsett huruvida denna utgått kontant eller såsom naturaförmån samt oavsett om densamma utgör ersättning för kostnader, som mottagaren haft att bestrida. Har mottagaren haft att erlægga vederlag för åtnjuten naturaförmån, skall uppgift om förmånen och vederlaget lämnas.

Undantag:

a) folkpension, när tilläggspension enligt lagen om allmän försäkring icke åtnjutes,

Uppgiftsskyldig

Vem uppgiften
skall avseVad uppgiften
skall avse

b) ersättning och förmån i anledning av tillfälligt arbete, om det som mottagaren sammanlagt åtnjutit haft ett lägre värde än 100 kronor för hela året,

c) ersättning och förmån till någon i anledning av tillfälligt arbete å annan fastighet än jordbruksfastighet, om vad som sammanlagt utgivits har lägre värde än 300 kronor för hela året och det icke utgör avdragsgill omkostnad i förvärvskällan rörelse,

d) utbetalning till rörelseidkare av ersättning för tillfälligt arbete, om ersättningen utgör intäkt av rörelse för mottagaren,

e) i tjänst som avses i punkt 4 andra stycket av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen utgiven förmån, som icke utgör skattepliktig intäkt för mottagaren,

f) förmåner i annat än penningar, om det som mottagaren i sådant hänseende sammanlagt från den uppgiftsskyldige åtnjutit, efter avdrag för vederlag, uppenbarligen haft ett värde icke överstigande 600 kronor för helt år räknat,

g) ersättning för resa i tjänsten, motsvarande gjorda utlägg som sammanlagt icke överstiga 500 kronor, och representationsersättning, motsvarande gjorda utlägg, sammanlagt icke överstigande 500 kronor, samt därjämte traktamentsersättning vid vistelse i tjänsten utom tjänstgöringsorten, som sammanlagt icke överstiger 500 kronor eller icke avser mer än 24 dagar för år räk-

Uppgiftsskyldig	Vem uppgiften skall avse	Vad uppgiften skall avse
		nat, därest i kontrolluppgiften anmärkes, att traktementsersättning utgått (se även 2 mom. fjärde stycket), h) förmån från stiftelse, om vad som utgivits uppenbarligen icke utgör skattepliktig intäkt för mottagaren, samt i) ersättning eller förmån, för vilken mottagaren erlagt sjömansskatt.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

116 a §

Har skattskyldig i självdeklaration eller annat skriftligt meddelande, avgivet till ledning vid den skattskyldiges taxering, lämnat oriktig uppgift, påföres honom särskild avgift (skattetillägg) med femtio procent av den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt som till följd av avvikelser från den oriktiga uppgiften, utöver vad som eljest skulle ha utgått, påföres den skattskyldige eller hans make eller, vad angår förmögenhetsskatt, annan med honom samtaxerad person. Skulle den oriktiga uppgiften, om den följts, ha föranlett att skattskyldigs make erhållit skattereduktion enligt 2 § 4 mom. uppbördsförordningen med för högt belopp, påföres den skattskyldige skattetillägg med femtio procent av det belopp med vilket skattereduktionen nedsattes till följd av avvikelserna.

Skattetillägg påföres även då avvikelser skett från självdeklaration med stöd av 21 §. I sådant fall beräknas tillägget på den skatt som till följd av uppskattning utgår utöver skatt på inkomsten eller förmögenheten enligt deklARATIONEN.

Har inkomst eller förmögenhet uppskattats med stöd av 21 § på grund av utebliven självdeklaration, påföres skattetillägg om den skattskyldige trots anmaning ej avlämnat deklARATION. Tillägget beräknas på den skatt som utgår på grund av taxeringen eller, om den skattskyldige lämnat skriftlig uppgift om inkomst eller förmögenhet till ledning för taxeringsnämnden, på den skatt som på grund av uppskattningen utgår utöver skatt på inkomsten eller förmögenheten enligt uppgiften. Beslut om sådant tillägg skall undanröjas av skatterätten efter anmälan

Har inkomst eller förmögenhet uppskattats med stöd av 21 § på grund av utebliven självdeklaration, påföres skattetillägg om den skattskyldige trots anmaning ej avlämnat deklARATION. Tillägget beräknas på den skatt som utgår på grund av taxeringen eller, om den skattskyldige lämnat skriftlig uppgift om inkomst eller förmögenhet till ledning för taxeringsnämnden, på den skatt som på grund av uppskattningen utgår utöver skatt på inkomsten eller förmögenheten enligt uppgiften.

Beslut om tillägg enligt tredje stycket skall undanröjas av skat-

Nuvarande lydelse

av taxeringsintendenten, om deklaration inkommit inom två månader efter det den skattskyldige fått del av beslutet dock senast innan skatterätten avgjort besvär över beslutet eller taxeringen.

Vid tillämpning av första—tredje styckena skall meddelande, som lämnats för skattskyldig som är juridisk person, anses avlämnat av den skattskyldige, om det icke var uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den skattskyldige.

Föreslagen lydelse

terätten, om deklaration inkommit inom två månader efter det den skattskyldige fått del av beslutet, dock senast innan skatterätten avgjort besvär över beslutet eller taxeringen. *Inkommer deklaration avseende fysisk person före utgången av året efter det då tillägget beslutats, skall skattetillägg som nu avses av skatterätten bestämmas till tio procent av det tillägg, som eljest skulle utgå enligt tredje stycket, och till högst 10 000 kronor; gör den skattskyldige sannolikt, att han icke fått kännedom om storleken av skattetillägget inom tid som nu sagts, skall nedsättning ske om deklarationen inkommit inom två månader efter det han erhållit sådan kännedom. I fråga om skattetillägg, som ingår i tillkommande skatt, skall nedsättningen dock beräknas endast på belopp som påförts utöver tidigare beslutat tillägg av förevarande slag. Taxeringsintendenten anmäler till skatterätten fall som avses i detta stycke.*

Vid tillämpning av första—fjärde styckena skall meddelande, som lämnats för skattskyldig som är juridisk person, anses avlämnat av den skattskyldige, om det icke var uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den skattskyldige.

116 d §³

Skattetillägg må helt eftergivas,

om felaktigheten eller underlåtenheten med hänsyn till den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller den oriktiga uppgiftens särskilda beskaffenhet eller därmed jämförlig omständighet är att anse som ursäktlig, eller

om det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa.

Första stycket gäller i tillämpliga delar beträffande förseningsavgift. *Sådan avgift må även nedsättas.*

Första stycket gäller i tillämpliga delar beträffande förseningsavgift.

³ Senaste lydelse 1972: 764.

Har skattskyldig avlidit, äger 75 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) motsvarande tillämpning i fråga om befrielse från skyldighet att erlagga skattetillägg eller förseningsavgift.

Vid tillämpning av 72 § 2 mom. kommunalskattelagen, 20 § 2 mom. förordningen om statlig inkomstskatt eller 20 § 2 mom. förordningen om statlig förmögenhetsskatt må Kungl. Maj:t meddela befrielse från avgift som avses i 116 a eller 116 c §.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Den nya lydelsen av 37 § 1 mom. tillämpas första gången i fråga om kontrolluppgift till ledning vid 1974 års taxering. Äldre lydelse av 116 d § gäller fortfarande beträffande förseningsavgift vid 1972 års taxering.

Motionen

I motionen 1973: 1967 av herr Magnusson i Borås (m) yrkas att riksdagen avslår proposition 1973: 106 i den del den avser ändring i 116 d § i taxeringsförordningen.

Utskottet

I propositionen föreslås bl. a., att maximibeloppet för extra avdrag vid existensminimum — högst 6 000 kr. eller om den skattskyldige har oförsörjda barn ytterligare högst 1 500 kr. per barn — uppräknas med en tredjedel till högst 8 000 kr. med tillägg av högst 2 000 kr. per barn. Bakgrunden härtill är bl. a. prisutvecklingen sedan de nuvarande beloppsgränserna fastställdes år 1968 och att normalbeloppen för existensminimum, som f. n. understiger den interkommunala ersättningen för socialvård, inte bör höjas utan att de ifrågavarande beloppsgränserna ändras.

Utskottet har inte något att erinra mot förslaget. Samtidigt vill utskottet understryka, att ändringen är att betrakta som ett provisorium. Som framgår av propositionen skall 1972 års skattutredning enligt sina direktiv ägna uppmärksamhet åt existensminimireglerna. Utskottet utgår från att utredningen vid utformningen av sitt förslag kommer att ta hänsyn till levnadskostnadsutvecklingen och till relationen mellan levnadskostnaderna för vuxna och för barn.

Prisutvecklingen föranleder ytterligare ett förslag i propositionen, nämligen en uppräkning av den 400 kr.-gräns för uppgiftsskyldighet beträffande löneförmåner av mindre värde, som infördes 1956, till 600 kr. Utskottet tillstyrker även detta förslag.

Vidare behandlas två detaljfrågor beträffande skattetillägg och förseningsavgift.

Vid underlåtenhet att trots anmaning avlämna deklARATION påförs skattetillägg med 50 % av den skatt som utgår på grund av taxeringen. Skattetillägg som påförts enligt denna regel skall undanröjas om deklARATION inkommer inom två månader efter beslutet.

I propositionen anförs att det förekommit att den skattskyldige insett tilläggets innebörd först efter det att han fått debetsedel som upptar skattetillägget och då avlämnat deklARATION. Har tvåmånadersfristen gått till ända har den skattskyldige i detta läge kunnat befrias från tillägget endast i ursäktliga fall. Eftersom skattetillägg inte heller kan jämkas, har man på grund av reglernas utformning inte kunnat undvika att en del skattskyldiga — trots att deklARATION slutligen inkommer — drabbas av en oskäligt sträng påföljd. Mot denna bakgrund föreslås i propositionen att skattetillägget i regel skall nedsättas till 10 % av vad som eljest skall utgå, om deklARATION inkommer inom ett år från det tillägget beslutades eller inom två månader efter det att den skattskyldige fått kännedom om tilläggets storlek.

Utskottet tillstyrker förslaget och vill framhålla att de nya reglerna även skall tillämpas på skattetillägg som påförts på grund av 1972 års taxering.

Förseningsavgift kan — i likhet med skattetillägg — efterges helt i ursäktliga fall. Beträffande förseningsavgift gäller dessutom att avgiften — under samma förutsättningar som gäller för hel befrielse — kan jämkas, en möjlighet som enligt förslaget bör slopas.

I motionen 1973: 1967 yrkas avslag på propositionen i denna del. Motionären anför att något bärande motiv för en försämring av de skattskyldigas situation inte åberopats i propositionen.

Departementschefen anför att man i praktiken saknat behov av möjlighet att jämka förseningsavgift. Antingen befrias den skattskyldige helt från avgiften eller också har skäl för jämkning inte ansetts föreligga. Eftersom avgiften är relativt låg, har riksskatteverket inte heller ansett sig böra lämna närmare anvisningar om vilka omständigheter som skall kunna föranleda jämkning. Haudläggningen av ifrågavarande ärenden skulle försvåras avsevärt, om jämkningsmöjligheterna utnyttjas i praktiken och om kravet på en likformig behandling därvid skall upprätthållas.

Mot denna bakgrund tillstyrker utskottet förslaget i propositionen, som visserligen innebär att jämkningsmöjligheterna försvinner men att man även i fortsättningen skall kunna lämna hel befrielse i de fall där jämkning f. n. kan komma i fråga. Utskottet utgår från att bestämmelserna kommer att tillämpas så att de nya reglerna inte medför nämnda olägenheter för de skattskyldiga. Syftet med motionen 1973: 1967 torde därmed vara tillgodosett.

De i propositionen framlagda förslagen föranleder ändring bl. a. av 37 § 1 mom. taxeringsförordningen. Utskottet förordar en ändring av

redaktionell natur beträffande ikraftträdandebestämmelserna så att de i denna del sammanfaller med vad som föreslagits i prop. 1973: 49.

Utskottet hemställer

att riksdagen med avslag på motionen 1973: 1967 och med anledning av propositionen 1973: 106 antar de vid propositionen fogade förslagen till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
2. förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
3. lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623) med den ändringen, att ikraftträdandebestämmelserna erhåller följande såsom *utskottets förslag* betecknade lydelse:

Kungl. Maj:ts förslag

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Den nya lydelsen av 37 § 1 mom. tillämpas första gången i fråga om kontrolluppgift till ledning vid 1974 års taxering. Äldre lydelse av 116 d § gäller fortfarande beträffande förseningsavgift vid 1972 års taxering.

Utskottets förslag

Denna lag träder i kraft såvitt avser 37 § 1 mom. den 1 januari 1974 och i övrigt dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Den nya lydelsen av 37 § 1 mom. 1 tillämpas första gången i fråga om kontrolluppgift till ledning vid 1974 års taxering. Äldre lydelse av 116 d § gäller fortfarande beträffande förseningsavgift vid 1972 års taxering.

Stockholm den 15 maj 1973

På skatteutskottets vägnar
ERIK BRANDT

Närvarande vid beslutet: herrar Brandt (s), Magnusson i Borås (m), fru Nettelbrandt* (fp), herrar Kristenson (s), Josefson i Arrie (c), Wärnberg* (s), Larsson i Umeå (fp), Carlstein (s), Sundkvist (c), Wikner (s), Stadling (s), Westberg i Hofors (s), Olof Johansson i Stockholm (c), Söderström (m) och fru Normark* (s).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.